

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 655/2014-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. januára 2015 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Ľubomírom Kaščákom, Horná 35, Banská Bystrica, pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T/87/2007 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T/87/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Nitra p r i k a z u j e v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T/87/2007 konať bez zbytočných prieťahov.

3. ■■■■■ p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Nitra p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Nitra j e p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia ■■■■■ ■■■■■ v sume 340,90 € (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) na účet jej advokáta JUDr. Ľubomíra Kaščáka, Horná 35, Banská Bystrica, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 655/2014-8 zo 4. novembra 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť ■■■■■, ■■■■■ ■■■■■ (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T/87/2007, v ktorom sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení poškodenej.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr 1362/14

zo 4. decembra 2014 vyjadril predseda okresného súdu, v ktorom uviedol:

„Okresný prokurátor Nitra podal na Okresný súd Nitra obžalobu na [REDAKOVANÉ] pre zločin týrania blízkej osoby, zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), b), odsek 2 písmeno d) Tr. zák...

Obžalovaný [REDAKOVANÉ] bol uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, to je sťažovateľky, podľa § 208 odsek 1 písmeno a), b), odsek 2 písmeno d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne. Poškodená bola odkázaná so svojim nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Po vyhlásení rozsudku obžalovaný podal odvolanie čo do výroku o vine ako i treste...

Krajský súd v Nitre dňa 27. 10. 2009 rozhodol pod číslom 1 To/38/2009 uznesením, a to tak, že podľa § 221 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 5 T/87/2007 zo dňa 25. 05. 2009. Podľa § 322 odsek 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 5 T/87/2007 vrátil Okresnému súdu Nitra dňa 14. 12. 2009...

Sudkyňa Mgr. Pamela Záleská dňa 15. 12. 2009 urobila ďalšie úkony po vrátení veci a to také, že uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To/38/2009 zo dňa 27. 10. 2009 doručovala všetkým účastníkom konania.

Zo spisu zisťujem, že sudkyňa robila potrebné úkony, aby mohla stanoviť termín hlavného pojednávania. Zadovažovala potrebné správy, ktoré vo svojom uznesení nariadil Krajský súd v Nitre. Po doručení všetkých potrebných správ bol stanovený termín hlavného pojednávania na deň 07. 02. 2011.

Dňa 07. 02. 2011 bolo hlavné pojednávanie odročené z toho dôvodu, že sa nedostavil obžalovaný ani sama poškodená . Bol stanovený nový termín hlavného pojednávania na deň 06. 04. 2011. Hlavné pojednávanie dňa 06. 04. 2011 bolo odročené pre neprítomnosť obžalovaného a ďalších účastníkov konania, a to obhajcu obžalovaného. Hlavné pojednávanie bolo odročené na deň 06. 06. 2011.

Dňa 06. 06. 2011 sa hlavné pojednávanie vykonalo, bolo odročené z dôvodu volania ďalších svedkov na deň 19. 09. 2011. Dňa 19. 09. 2011 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie,

boli vypočutí prítomní svedkovia, hlavné pojednávajúce však bolo odročené dňa 02. 11. 2011 z tých dôvodov, že bude potrebné vypočuť ešte ďalších svedkov, ktorí sa nedostavili na hlavné pojednávajúce. Dňa 02. 11. 2011 sa uskutočnilo hlavné pojednávajúce, bolo vykonané dokazovanie. Hlavné pojednávajúce bolo odročené na deň 12. 12. 2011 z tých dôvodov, že budú volaní ďalší svedkovia. Dňa 12. 12. 2011 sa vykonalo hlavné pojednávajúce spolu s dokazovaním, hlavné pojednávajúce bolo odročené z dôvodu vypočutia svedkyne [REDACTED], ktorú nariadil vypočuť Krajský súd v Nitre. Bol stanovený termín hlavného pojednávajúce na deň 14. 05. 2012, vzhľadom na tehotnosť svedkyne [REDACTED]. Dňa 14. 05. 2012 na hlavnom pojednávajúce bola vypočutá svedkyňa [REDACTED] a urobené ďalšie úkony. Hlavné pojednávajúce bolo odročené na deň 13. 08. 2012 za tým účelom, že do konania bude pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 19 C/269/2009 a potom spis bude predložený [REDACTED], ktorá je psychiatricka, za tým účelom, aby odborná lekárka [REDACTED] podala odborné vyjadrenie. [REDACTED] vo veci podala odborné vyjadrenie, ktoré bolo súdu predložené dňa 20.07.2012. Termín pojednávajúce, ktorý bol stanovený na deň 13. 08. 2012 bol dňa 02.07.2012 zrušený a bol stanovený nový termín pojednávajúce na deň 27. 08. 2012. Termín pojednávajúce, ktorý bol stanovený na deň 27. 08. 2012 bol na základe požiadavky obhajcu obžalovaného zrušený. Po prejednaní veci so sudkyňou, sudkyňa nestanovila ďalší termín hlavného pojednávajúce z toho dôvodu, lebo sa rozhodla vzhľadom na vykonané dokazovanie, po zrušení, ako i vzhľadom na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 To/38/2009 zo dňa 27. 10. 2009 pribrať do konania znalcov z odboru psychiatrie a znalkyňu z odboru psychológie. Podľa vyjadrenia sudkyne, sudkyňa predmetný spis predložila svojej vyššej súdnej úradníčke za tým účelom, aby vybrala potrebných znalcov.

Zo spisu zisťujem, že sudkyňa Mgr. Pamela Záleská pod číslom 5 T/87/2007 dňa 17. 04. 2014 uznesením pribrala do konania dvoch znalcov z odboru psychiatrie a jednu znalkyňu z odboru psychológie. Predmetné uznesenie oblo doručované účastníkom konania. Proti uzneseniu podala sťažnosť [REDACTED], t. j. poškodená. Na základe podanej sťažnosti poškodenej [REDACTED], ktorej sa uznesenie týka, spis bol predložený Krajskému súdu v Nitre dňa 26. 05. 2014. Krajský súd v Nitre o sťažnosti poškodenej [REDACTED] vo veci rozhodol dňa 30. 06. 2014 tak, že zrušil uznesenie Okresného súdu Nitra

sp. zn. 5 T/87/2007 zo dňa 17. 04. 2004. Spis bol predložený Okresnému súdu Nitra dňa 12. 08. 2014. Sudkyňa Mgr. Pamela Záleská potom, ako spis bol doručený Okresnému súdu Nitra stanovila termín hlavného pojednávania tak, ako je to uvedené v spise.

Z preštudovaného spisu sp. zn. 5 T/87/2007 zisťujem, že sa jedná o obťažnu vec, podľa môjho názoru sudkyňa, ktorej naposledy vec bola pridelená, Mgr. Pamela Záleská vo veci nemá úmyselné prietahy. I keď vznikli prietahy v konaní treba jednoznačne poukázať na zafaženosť sudkyne, ktorá prebrala nerozhodnutých a nevybavených vecí potom, ako sudca Peter Zika zomrel, vo väčšej miere a táto priebežne vo všetkých veciach konala.“

Dňa 29. decembra 2014 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, v ktorom reagujúc na vyjadrenie okresného súdu opätovne poukázala na jeho neúčelný postup nielen v súvislosti so skôr vydaným rozsudkom, ale aj uznesením sp. zn. 5 T/87/2007 zo 17. apríla 2014, ktorým nariadil znalecké dokazovanie znalkyňami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie pre účely vyšetrenia jej duševného stavu.

V podstate rovnaké procesné úkony zistil zo spisu okresného súdu sp. zn. 5 T/87/2007 aj ústavný súd a na doplnenie uvádza, že Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 1 Tos/58/2014-430 z 30. júna 2014 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil z dôvodu, že „*bolo vydané nadbytočne*“, keďže ani predchádzajúce uznesenie krajského súdu sp. zn. 1 To/38/2009 z 27. októbra 2009 (ktorým tento zrušil rozsudok okresného súdu sp. zn. 5 T/87/2007 z 25. mája 2009 a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, pozn.) takýto pokyn na doplnenie dokazovania neobsahovalo, a teda „*nie je dôvod na vyšetrenie... duševného stavu*“ sťažovateľky. Vec bola vrátená okresnému súdu 12. augusta 2014, ktorý dosiaľ ďalšie meritórne rozhodnutie nevydal.

Predseda okresného súdu a sťažovateľka vo svojich vyjadreniach uviedli, že netrvajú na verejnom ústnom pojednávaní, preto ústavný súd s ich súhlasom podľa § 30 ods. 2

zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T/87/2007.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť práva (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa § 2 ods. 10 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že z hľadiska hodnotenia povahy veci sa oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citeľného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03). Aj keď uvedené pravidlo platí predovšetkým pre osobu obžalovaného, v primeranom rozsahu platia aj pre poškodeného, ktorý je rovnako procesným účastníkom v prebiehajúcom súdnom konaní, aj keď v inom postavení ako osoba obžalovaného.

1. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd nesúhlasí s názorom predsedu okresného súdu, že „*sa jedná o obťažnu vec*“. Predmetom posudzovaného trestného konania, ktoré začalo ešte 29. júna 2007, je rozhodovanie o obžalobe proti obžalovanému, ktorého účastníkom v zákonom vymedzenom rozsahu je

tiež sťažovateľka ako poškodená osoba. Právne posúdenie trestnosti skutku je súčasťou štandardnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a modality tohto posudzovania sú vysvetlené v ich rozsiahlej judikatúre. Ústavný súd čiastočne uznáva argumentáciu okresného súdu o vyššej miere zložitosti prípadu objektívne zapríčinennej rozsiahlosťou dokazovania skutkového stavu relevantného pre rozhodnutie v merite veci (najmä výsluchmi viacerých svedkov), avšak zároveň konštatuje, že táto skutočnosť s poukazom na povahu veci a celkové trvanie napadnutého konania (7 a pol roka) nemôže zakladať dôvod na ospravedlnenie jeho neefektívneho postupu, resp. dokonca nečinnosti v konaní.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní ústavného súdu o tom, či v konaní pred všeobecným súdom došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní súdneho spisu nezistil okolnosť, ktorou by sťažovateľka prispela k predĺženiu posudzovaného konania. Sťažovateľka bola v predmetnom konaní právne zastúpená advokátom, a pokiaľ sa osobne nezúčastnila niektorých pojednávaní nariadených okresným súdom, dôvody svojej neúčasti spočívajúce v zhoršení zdravotného stavu v súvislosti s jej onkologickou liečbou a chrípkou včas oznámila okresnému súdu. Napokon, správaniu sťažovateľky nič nevytkol ani okresný súd vo svojom vyjadrení.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, bol postup okresného súdu.

Ústavný súd už v minulosti vyslovil, že k zbytočným prieťahom v súdnom konaní môže dôjsť nielen nekonaním príslušného súdu, ale aj nesprávnou (neefektívnou) činnosťou súdu, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníka súdneho konania (II. ÚS 2/01).

Ako vyplýva z I. časti odôvodnenia tohto nálezu, postup okresného súdu v napadnutom konaní bol neefektívny, čo vyplýva predovšetkým z toho, že jeho rozsudok z roku 2009 odvolací súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, „*aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol*“. Ani množstvo pojednávaní vykonaných v priebehu rokov 2010 až 2012, na ktorých boli vypočúvaní svedkovia, neprinieslo výraznejší posun vo veci. Posledná procesná aktivita okresného súdu spočívajúca v nariadení znaleckého dokazovania v roku 2014 bola po podaní opravného prostriedku sťažovateľkou uznesením krajského súdu č. k. 1 Tos/58/2014-430 z 30. júna 2014 vyhodnotená ako nadbytočná.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd zastáva názor, že napadnuté konanie, ktoré ani po uplynutí 7 a pol roka od jeho začatia nie je právoplatne ukončené, netreba ďalej osobitne vyhodnocovať podrobným opisovaním jednotlivých procesných úkonov okresného súdu, resp. ďalších kratších období jeho nečinnosti. V okolnostiach danej veci totiž už samotné trvanie napadnutého konania je z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľné a ničím neospravedliteľné a nepochybne signalizuje, že v ňom dosiaľ nedošlo k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, ktorým je odstránenie právnej neistoty účastníkov konania (m. m. IV. ÚS 280/2011, III. ÚS 269/2012, III. ÚS 103/2013).

K obrane okresného súdu o viacerých zmenách v personálnom obsadení, resp. o vyťaženosti zákonnej sudkyne, ústavný súd opätovne poukazuje na svoju ustálenú judikatúru (napr. I. ÚS 39/00, I. ÚS 55/02, I. ÚS 23/03, I. ÚS 141/03, III. ÚS 14/2000), podľa ktorej tieto nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a v konečnom dôsledku ani nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v trestnom konaní.

Ústavný súd bez akýchkoľvek pochybností dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T/87/2007 došlo u sťažovateľky k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa

čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku nálezu.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby namietajúcej porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vysloví, že porušenie týchto práv vzniklo nečinnosťou, môže prikázať, aby ten, kto tieto práva porušil, vo veci konal [podobne § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Ústavný súd preto v súlade so svojím rozhodnutím o porušení označených práv sťažovateľky prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 5 T/87/2007 konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie (podobne § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka v sťažnosti žiadala priznať finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ktoré s poukazom na predmet posudzovaného konania odôvodnila dlhodobou právnou neistotou, v ktorej sa nachádza, ako aj nemožnosťou ukončenia súvisiaceho občiansko-právneho konania.

Podľa názoru ústavného súdu v danom prípade prichádzalo do úvahy aj priznanie finančného zadosťučinenia, pri určení ktorého vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na zistený stav posudzovaného konania preto ústavný súd priznal sťažovateľke

finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, ktorú zaviazal uhradiť okresný súd (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov právneho zastúpenia sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

Právny zástupca sťažovateľky v sťažnosti z 3. júna 2014 vyčíslil trovy konania celkovou sumou 340,90 € pozostávajúcou z dvoch úkonov právnej služby (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti – vykonaných v roku 2014) v sume po 134 € a dvoch režijných paušálov v sume po 8,04 € plus 20 % DPH. Keďže suma požadovaná právnym zástupcom sťažovateľky neodporuje sume vypočítanej ústavným súdom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, rozhodol o jej priznaní v požadovanej výške tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2015